

Hoe heeft de Cursus jou gevonden?

... in gesprek met Paul Goudsmit

De Cursus voelt voor mij als mijn thuis; ik weet de weg, ik kan er niet in verdwalen

Paul kreeg het Handboek voor Leraren van *Een cursus in wonderen* mee van de therapeut die hem en zijn toenmalige partner begeleidde. Hij las het in één adem uit en dacht: 'Hier staat alles in wat ik ooit wil leren en alles wat ik ooit wil onderwijzen.' Hij was verkocht. Sindsdien begeleidt hij zelf mensen op hun pad naar bevrijding.

door Fleur Smelt

Oorspronkelijk begeleidde Paul mensen vanuit zijn woonplaats in Canada, maar sinds een paar maanden vanuit Soesterberg, waar hij woont met zijn partner Jane. Hier hebben we afgesproken voor een gesprek. Ik verdwaal behoorlijk, ondanks aanwijzingen van Paul en hulp van de tomtom en kom te laat, maar krijg toch eerst een enthousiaste rondleiding van Paul, die verguld is met hun nieuwe woonplek.

Jane zet thee en is bij het gesprek aanwezig. Zij is Canadese en spreekt nog geen Nederlands. De ouders van Paul zijn ongeveer twee jaar voor zijn geboorte van Nederland naar Canada geëmigreerd. We besluiten het gesprek in het Engels te voeren.

Paul, hoe en wanneer is de Cursus op jouw pad gekomen?
"Toen ik 23 was heb ik een ervaring gehad die drie weken duurde. De eerste anderhalve week was vervuld van licht en eenheid: ik liep hand in hand met God. De rest van deze periode was één grote nachtmerrie. Ik dacht dat ik de 'antichrist' was en werd vervuld met de meest vreselijke beelden; alles wat je maar kunt bedenken over de hel en het vagevuur, het leek allemaal waar en te bestaan. Het had veel weg van een psychotische ervaring, maar ik ging niet naar de psychiater. In die tijd woonde ik in Vancouver en was ik bezig met het bestuderen van het Urantia boek, eigenlijk een eerste stap richting de Cursus. Het Urantia boek is een enorm boekwerk, waarvan het laatste deel bestaat uit een beschrijving van het leven en de leringen van Jezus Christus. Ik was zoekende en bezocht allerlei spirituele plekken en kerken. Eigenlijk was ik al van jongs af aan zoekende. Toen ik twaalf was las ik het boek *Siddharta* van Herman Hesse. De passage in dit boek waarin Siddharta gekust wordt door een oude vriend en waarin een beschrijving staat van een eenheids-

ervaring vond ik zo mooi en voelde zo vertrouwd.

Achteraf heb ik ontdekt dat deze passage van anderhalve pagina bestaat uit één lange zin.

Maar terug naar mijn ervaring. Mijn ouders wisten niet wat ze met mij aan moesten. Mijn zus raadde mij concepttherapie aan. Zij vertelde mij ook dat ze bezig was met *Een cursus in wonderen*. Dit was 30 jaar geleden. Ik moest er niets van hebben. Ik dacht: 'Als er een God is, is er ook een duivel; ik wil niets met ze te maken hebben.' Toen ben ik, meer als hobby, mij bezig gaan houden met *holistic healing*. In die tijd werkte ik als verkoper van een encyclopedie voor kinderen."

Relatietherapie

"Vijftien jaar en twee huwelijken later kreeg ik een relatie met een vrouw die ook geïnteresseerd was in spiritualiteit. We besloten al snel om in relatietherapie te gaan - ik had geleerd van mijn eerdere twee 'mislukte' huwelijken. De therapeut bleek *Een cursus in wonderen* te gebruiken en gaf me na de eerste sessie het Handboek voor Leraren mee naar huis. Ik las het in één adem uit, zoals je een spannend boek leest. En ik dacht: 'Hier staat alles wat ik ooit wil leren en alles wat ik ooit wil onderwijzen.' Ik had in mijn zoektocht al zoveel gelezen: de Bhagavad Gita, de Bijbel, noem maar op, maar deze tekst sprak tot mij persoonlijk; het ging over mij!

Toen ben ik een workshop gaan volgen, die nu in het Nederlands *De Bevrijding* heet (Paul geeft inmiddels zelf al jaren deze workshop; ook in Nederland, red.). Voor het eerst begreep ik de ervaring die ik had toen ik 23 was; er bestaat het mooiste van het mooiste en het slechtste van het slechtste; dit laatste creëren we zelf en is in feite slechts een illusie.

Ik ben vanaf dat moment gaan werken met de Cursus. Ik

hoefde niet verder te zoeken en was thuisgekomen. In het werken met de Cursus en met mensen ervaar ik een ruimte waar 'niets nodig is en alles mogelijk is'. Dat is de ruimte waarin ik wil leven!"

Gods antwoord

En dit was het moment waarop Jane, zijn huidige partner, in zijn leven verscheen. Zij vertelt: "Ik ben ongeveer 15 jaar geleden in mijn eentje de Cursus gaan bestuderen. In die tijd is mijn dochter, zij was toen 21, overleden. Ik was hopeloos en vol pijn. En ik wilde hulp. Op een avond lag ik in bed en bad: 'God, als U wilt dat ik doorga, dan moet U mij helpen'. Toen ik al half in slaap was gevallen, ging de telefoon. Het was Paul die belde en zei: 'Jij zit toch in *Een cursus in wonderen* groep? Kom je naar de komende bijeenkomst?' Ik zat toen nog helemaal niet in een groep, dat zei ik ook en ik dacht ondertussen: 'Wat een idioot'. Nadat ik de telefoon had neergelegd viel ik weer ik slaap en dacht ik in die staat van halfslaap: 'Wacht even: gebed; idioot belt, gebed; idioot belt... Misschien moet ik toch maar gaan'. En dus heb ik me ingeschreven. Ik deed met Paul het proces dat wij nu de five-steps noemen en gebruiken in ons werk. We werden partners en mijn genezingsproces kon beginnen. God heeft mijn gebed beantwoord!"

Hoe zijn jullie vervolgens omgegaan met de Cursus? Doen jullie bijvoorbeeld de lessen?

Jane: "Ik heb alle werkboeklessen verschillende keren gedaan." Paul: "Ik niet. De Cursus voelt voor mij als mijn thuis; ik weet de weg, ik kan er niet in verdwalen. Ik weet raar genoeg vaak waar iets staat, terwijl ik soms niet eens weet of ik het wel gelezen heb. Maar ik kan het niet in het Nederlands lezen, dan begrijp ik het niet en komt het niet aan."

En hoe zijn jullie in Nederland terecht gekomen?

Paul: "Ongeveer 11 jaar geleden, het jaar voordat de Cursus in de Nederlandse vertaling uitkwam, was ik in Nederland voor een bezoek aan een tante. Het was toen net de derde zondag van de maand, de dag waarop de MIC in die tijd nog in Apeldoorn bijeenkomsten hield. We zijn gegaan en werden onmiddellijk uitgenodigd door Loes van Steen om te komen eten. We voelden ons zo welkom. Sindsdien zijn we meerdere keren per jaar hier teruggekomen om workshops te geven. En op een of andere manier groeide bij mij het gevoel dat ik hier moest zijn, dat dit land mijn thuis is. Ik voel me hier meer op mijn gemak dan in Canada, ik kan meer 'mijzelf' zijn, meer authentiek. Ik probeerde dat gevoel van authenticiteit vast te houden als ik weer terug was in Canada, maar dat lukte mij niet. De laatste jaren werd mijn verlangen sterker en sterker. En ik voelde: ik hoef het niet te begrijpen, maar ik moet mijn hart volgen. En we hebben de stap genomen om ons hier te vestigen."

Geboorterecht

Paul, wat is voor jou de belangrijkste boodschap van de Cursus?

"Mijn definitie van de Cursus is dat het een non-dualistische spirituele therapie is die je van een op angst gebaseerd bewustzijn leidt naar een bewustzijn dat op liefde gebaseerd is. Het volgen van de Cursus kan een enorme versnelling opleveren van je persoonlijke genezingsproces. Wat ik heel bijzonder vind is dat de Cursus gaat over 'authentieke gelijkheid'. Dat is een gelijkheid waar je niet om hoeft te vragen of toestemming voor hoeft te krijgen, maar die ons geboorterecht is. We hoeven het alleen maar op te eisen; het is van ons. En wat uniek is aan de Cursus is dat de discipline van de Cursus relaties gebruikt als een training van de denkkeest als een spiegel voor onze relatie met God.

De Cursus gaat over het integreren van onze spiritualiteit in de wereld; eenheid kan ervaren worden in onze relaties hier op de wereld met elkaar. Eenheid, of God, is onze uiteindelijke werkelijkheid en allesomvattend. De Heilige Geest is onze verbinding met eenheid, met God. Het collectieve onderbewustzijn, wat ik noem de persoonlijke geschiedenis van al het menselijk leven op aarde (waarop ik was afgestemd in die laatste anderhalve week van mijn eerder genoemde ervaring) is donker, maar ook heel aantrekkelijk. Het vormt maar een klein gedeelte van al dat is en ooit heeft bestaan en we hoeven er niet bang voor te zijn. De eenheid of God is veel groter, veelomvattender. In iedere workshop die ik geef, ben ik mij bewust van de Eenheid, ervaar ik Eenheid. Deze ervaring is de ruimte waarin ik wil leven. Eén keer heb ik het gevoel gehad dat de deur naar Eenheid zo ver open stond; ik hoefde er maar doorheen te stappen en ik zou erin opgaan en voor altijd daar blijven. Maar ik voelde ook dat mijn ego nog wat meer wilde ervaren. En dus bleef ik."

Altijd verbonden

Tenslotte vertelt Paul nog de volgende anekdote: "Een aantal jaren geleden liep ik op het strand in Florida, het was de ochtend na het overlijden van mijn vader. Ik zei tegen God: 'Sorry, ik bid niet zo vaak, maar nu wel; ik kan wel wat hulp gebruiken'. En God liet mij onmiddellijk weten: 'Waarom zou vandaag anders zijn dan iedere andere dag? Je bent ieder moment van je leven met mij in verbinding. Je bent een deel van alles, je bent altijd met alles verbonden en ook met mij. Volg het pad van je hoogste Zelf en neem jezelf vooral niet zo serieus!' Ik moest zo lachen, ik viel op mijn knieën van pure vreugde en dankbaarheid. 'Volg het pad van je hoogste Zelf en neem jezelf niet zo serieus'; het is voor mij een belangrijke richtlijn in mijn leven geworden."

We beëindigen het gesprek en Paul biedt mij een cadeautje aan. Hij neemt mij mee naar zijn behandelkamer en laat mij daar, al liggend op een zogeheten V.A.S.T-matras (een matras met ingebouwde boxen!) twee prachtige nummers van zijn muziekcollectie 'ervaren en voelen'. De tranen lopen over mijn wangen. Ik bedank deze goddelijke DJ voor de prachtige ervaring. Helemaal opgefrist rijd ik terug naar huis, en verdwaal, ondanks tomtom en aanwijzingen van Paul, wederom. Toch weet ik zeker dat ik helemaal op het goede pad zit.